

Problematyka młodszego trzeciorzędu Polski na LXIV Sesji Naukowej Instytutu Geologicznego zorganizowanej w dniach 6 i 7 listopada 1969 r.

Prowadzone w Polsce Ludowej intensywne prace geologiczno-poszukiwawcze i rozpoznawcze surowców energetycznych, w tym także trzeciorzędowych węgla brunatnych, dostarczyły obfitych materiałów geologicznych pozwalających na syntezę naszej wiedzy na temat zagadnień stratygraficznych, sedimentologicznych, paleogeograficznych oraz surowcowych utworów trzeciorzędowych.

W związku z tym wyłoniła się potrzeba porównania podziału stratygraficznego osadów trzeciorzędowych w Polsce z najnowszymi osiągnięciami w tym zakresie nauki europejskiej.

Instytut Geologiczny wystąpił z inicjatywą zorganizowania sesji naukowych, na których przedstawiony byłby stan dotychczasowych osiągnięć badań trzeciorzędu w Polsce. Pierwsza z tych sesji odbyła się w listopadzie 1969 r. Poświęcona była zagadnieniom młodszego trzeciorzędu, ściślej neogenu, następna zajmie się zagadnieniami paleogenu.

Do udziału w sesji neogeńskiej obok pracowników Instytutu Geologicznego zaproszono również pracowników naukowych innych placówek badawczych, wśród nich Uniwersytetu Wrocławskiego, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Instytutu Botaniki PAN i Muzeum Ziemi PAN.

Wyeksponowanie na sesji ubiegłorocznej problemów paleobotaniki było zjawiskiem oczywistym z uwagi na bezpośrednie uczestnictwo tej nauki w ustalaniu wskazówek stratygraficznych w odniesieniu do osadów węgla brunatnego.

Program sesji objął zagadnienia litostratygrafii młodszego trzeciorzędu, paleobotaniki z uwzględnieniem elementów stratygraficznych, problem wieku utworów pliocenских i młodszego miocenu na Niżu Polskim, tzw. serii poznańskiej, oraz zagadnień węgloności trzeciorzędu Polski poza obszarem Karpat i zapadlińskim przedkarpackim.

Na tle tych podstawowych referatów na sesji przedstawiono również szczegółowe opracowania poświęcone geologii, paleobotanice i węgloności niektórych rejonów Polski. Do nich należały: zagadnienie wieku oraz charakterystyka trzeciorzędowej roślinności Turowa, stosunki geologiczne i paleoflorystyczne osadów trzeciorzędowych niecki północnosudeckiej oraz rejonu Rawicza—Chobieni w środkowej części monokliny przedsudeckiej.

W wyniku dyskusji stwierdzono, że sesja była pożyteczną wymianą poglądów na temat badań młodszego trzeciorzędu, prowadzonych przez poszczególne placówki naukowe w Polsce. Wykazała także konieczność zarówno bliższej współpracy, jak i rozszerzenia jej na inne placówki naukowe. Zarysowała się konieczność uje-

dnolicenia terminologii wydzieleń litostratygraficznych jednostek trzeciorzędu, zsynchronizowania stratygrafii utworów neogeńskich Niżu Polskiego z przyjętym schematem stratygraficznym młodszego trzeciorzędu Polski południowej, opartym na dokumentacji faunistycznej, a także powiązania stratygrafii trzeciorzędu Polski ze stratygrafią trzeciorzędu krajów ościennych, Polska jest bowiem pomostem wiążącym trzeciorzęd zachodnioeuropejski z trzeciorzędem Europy Wschodniej.

Sesje naukowe dotyczące zagadnień trzeciorzędu organizowane w Instytucie Geologicznym mają charakter wstępny do przygotowania w Polsce w najbliższych latach międzynarodowego sympozjum, na którym nastąpiłaby wymiana dotychczasowych wyników badań i poglądów na wszystkie zagadnienia związane z formacją trzeciorzędową. O udział w tym sympozjum byłiby poproszeni specjaliści w zasadzie z krajów sąsiadujących, tj. Czechosłowacji, Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Związku Radzieckiego. Nie wykluczony byłby także ewentualny udział specjalistów również z innych krajów europejskich zainteresowanych tematem formacji trzeciorzędu.

Sympozja te mogłyby być organizowane co parę lat kolejno w każdym z wymienionych krajów. Mogłyby być one także punktem wyjścia do powołania do życia środkowoeuropejskiej asocjacji trzeciorzędowej.

Jadwiga Raniecka-Bobrowska
Edward Ciuk